

Apollo doro (δσοφουης) intelligo terga perpetua lu-
stralia, vt diximus in Prometheo Alichuleo. Vult

A autem cauere, ne hanc partem tangat hariolus tā-
quam diuinationi maximè accommodam.

Ηδη εν οπι α. Τρ. πολλὰ φράσεις δς τις ει.
Κατάτεμνε. πύ τεράπεζα; πύ απονδλω φέρε.
Ιε. Η γλώσσα χωεις τέμνεται. Τρ. μεμνήθηα.
Ιε. Αλλ' οιδ' ο δρᾶων. Θε. λω φράσης. Τρ. μη
δχαλέγου
Ναν μηδεν. Ειρλω η γδ ιερα θυομυρ.
Ιε. Ω μέλειοι θνητοι και νηποιοι. Τρ. Ες κεφαλω
Gi.
Ιε. Οί πνεες ἀφραδιησι θεαν νόον εν αίοντες,
Συνθήκας πεποησά ἀδρες χασποιοσι πηθή-
κοις.
Θε. Αίβοι αίβοι. Τρ. τί γελᾶς. Θε. ηδλω χασ-
ποιοσι πηθήκοις.
Ιε. Και κέφοι ξήθηνες, αλω πεκιδέσι πέωφ-
δε.

satis assa. T R. multa quisquis es satagis nimis:
Age profecato, ubi ara? libamenta fer.
HI E. Linguam seorsum incidite. T R. memo-
res mones.
HI E. Scin quid tu agas? F A. si dixeris. T R. ver-
bum caue
B Faxis modo unum, sacra nam Paci damus.
HI E. O miseros stuliosque homines. T R. Hoc de-
precor in te.
HI E. Qui diuom ignari metis (socordia tanta est)
Terrificis cum simiolis sic faedus iuitis.
FA. Papa. T R. Quid rides? FA. de simiolis me-
tuendis.
HI E. Volpibus atque leues voluis considerare
C mergi,

Σχόλια. Πολλά φράσεις.] οἷ πολλὰ ἔργα ζῆ καὶ
πολυπραγματοίς. Γλώσσα χωεις τέμνε.] καὶ τῷ
παροιμιᾶκόν δὲ Ομήρῳ. ἀλλ' ἀγε τᾶμνετε μὲν γλώσ-
σας, ὡς φησι Καλλίστρατος, καὶ τῷ δὲ Ἱεροκλέους πρὸς
τὸ ἔθος, ποσειδάμων ἢ, ὅτι χρησμοδότος Ἱεροκλῆς, διό-
περ νῦν χρησμῷ τίνος αὐτ' ἑαυτῷ γει μνημονεύοντα. Ες
κεφαλω Gi.] ὡς κατὰ τὰ μὲν αὐτῆ καὶ ελασφημίαν
τος φησὶν, εἰς τὴν κεφαλω ἔλθοι τὸ δεινόν. τυτέσι σε-
αυτῆ μάντεω ὡς περ εἴπας δυοχερές. μιμῆται δὲ τῶς
χρησμολόγους. διόπερ νῦν τίνος χρησμοῦ μνημονεύει.
Οὐκ αίοντες.] νῦν νοουῦτες, οἱ τινες δὲ πῶ ἀελλίαν πῶ
ἑαυτῶν εἰ δὲ θείων οὐ σῶνείναι προνοίας. Χαροποῖσι.]
φοβεροῖς ποιήκοις δὲ τοῖς λακεδαμονίοις, ἀντὶ τοῦ εἰ-
πεῖν λέουσιν. Αἰβοῖ, αίβοῖ.] παρεπιγραφή. αἰκούαν-
τες γδ τοῦ χρησμοῦ ἐγγέλαων, γέλωτος γάρ ὅτι τοῦτο τὸ
μίμημα.

Trygaeus, & νῦν fortassis melius quàm νῶν. Adhuc
ambigo. Ες κεφαλω Gi.] Deprecatur in illius ca-
put, & hæc est apud Græcos deprecandi vulgaris
forma. Alludit autem ad verba execrationis quæ
habes apud herodotum Euterpe. Nam Ægyptij
sacrificantes, si quid vel sibi vel ipsi Ægypto mali
protendebatur, vertatur, aiebant, in caput victi-
mæ, ἐς κεφαλω τῷ πύ τραπέσαι. Apud Homerum
in vini libatione, deprecationem habemus. Αἰ-
βοῖ.] Interiectio hîc est θαυμαστικῆ, vt quidem pu-
to: Nam quamuis sæpe sit χετλιαστικῆ, & pro οἴ-
μοι vsurpetur, imò etiam Lætantis, vt in Auium
Dramate, tamen etiam τᾶπε] ὅτι θαυμαστοῦ, teste
Hesychio. Miror autem Græcum Scholiastam
notare hîc esse Patepigraphen, cùm ipsa aliud sit,
& interiectio potius sine qua versus modulis suis
constat. At hîc non item, vt verear ne olim exscri-
ptor acceperit παρεπιγραφῶν ἀντὶ τοῦ ὀπρήματος.
Videtur autem hæc interiectio ex duabus compo-
sita αἰ & οἰ, additumque εἰ nam αἰ & οἰ in οἴμοι sunt
E ah & heu, vel fortassis quia ε, antiquum simile e-
rat τᾶ μ decurtato: fuerat olim αἴμοι, quod idem
cum οἴμοι. Iudicent litterati viri, neque vitio vor-
tant si fortean offendimus in his minutis.

CHR. Πολλά φράσεις.] curiosum vocat &
πολυπράγματα. Nos lingua vernacula dicimus,
Tu te mesles de beaucoup de choses. Hoc erat fata-
gere, velut Afer ille apud Fabium Quintilianum
Manlium Suram in agendo multum discursantem
& salientem non agere, sed fatagere dixit. Κα-
τάτεμνε.] Puto hîc loqui Hieroclem, & nihilomi-
nus illa ἢ γλώσσα χωεις τέμνεται, quod prouerbiale
est, ex Homero fluxum, qui Οδυσσ., γ, dixit, ἀλλ' ἀγε
τάμνετε μὲν γλώσσας, vbi aiunt esse pro fauere lin-
guis. Sanè linguas sacras esse Mercurio etiam tes-
tatur Athenæus libr. 1. & Sudas, vbi habes ἢ γλώσ-
σα πῶ κήρυκι τούτων τέμνεται. Quin & Callistratum
laudat, quod facit Græcus Scholiastes, vt mihi vide-
atur aliquid deesse in Græcis glossis ex suda
petendum, qui nihil aliud in farragine illa sua in-
culcat quàm quæ ex Aristophanis interprete ac-
cepit. Vide Plutum fabulam, & Erasmus in ada-
giis, Lingua seorsum inciditur. Interpres Apollo-
nij Rhodij Allegoricam rationem edit, quare lin-
guæ Mercurio sacra. Αλλ' οιδ' ο δρᾶων] Impera-
tius hic videretur esse pro indicatio, quod Atticū
esse adnotat Corinthus ex Euripidis Hecuba. Sed
non malè legatur δρᾶων. Sic enim Sophocles,
οιδ' ὡς πειήσων, in Oedipo Rege. Sic noster Co-
micus in Auibus οιδ' οὐδ' ο δρᾶων, genus loquen-
di frequens Euripidi. Sic Latini, Scis quid factu-
rus. Cæterum neque malè hæc potius loquatur

Σχόλια. Καὶ κέφοι.] εὐθηες ζῶων ὁ κέσφος, εἰ μέ-
μνη] εἰ Νικανδρος εἰ Αρατος. ὡς τῶν διοσημείων δὲ γε-
λεγομένων. εἰ Καλλίμαχος ἐν τοῖς ἰάμβοις. ἐν τῷ θα-
λάσσης ζῶν αὐτ' λέγουσιν, ἐθίοντα εἰ ἀφρόν. εἰ] δὲ αὐτῶ
πολιῶ μὲν ἐν τοῖς πτεροῖς, ὀλίγον ἢ ἐν τοῖς κρέασσι, εἰ κε-
κραγῆναι ὠδίνοντα. ὅθεν ἤμειναι πῶ παροιμίαν κέσφος
ὠδίνει, ὅτι τῶν ἐπαγγελιομένων μὲν μεγάλα, μὲν δὲν δὲ
ἀξίον εἰ παγγελίας ποιούτων. Τρήρωνες] ἐκ ὅτι κέπ-
φοι. ἀλλὰ καὶ αὐτό, κέμοι γδ οἱ κούφοι δὲ τῶν ὀρ-
νέων, ὅθεν ἢ τὸς ἐλαφροῦς εἰ φροσὶ, κέμοις καλῶμυρ.

CH. Καὶ κέφοι.] Nō putat Græcus Schol. τρήρωνες
Epithetō esse κέφοι, sed absolutè dictum, vt sit
sensus, Ita leues & futiles estis, vt tanquā columbæ
simplices vulpibus dolosis fidē habeatis, sed vide-
tur κέφοι epitheti esse loco pro κούφοι. Nā ab illis
auibus leuissimis dicuntur homines leues & futiles
κῆφοι & κέμοι. Est autē κέσφος animalculum εὐθηες
& εὐτελες (vtraque enim lectio, apud Grammaticos
reperitur, neque hæc in illā muto, nam & simplex
est auicula & vilis nulliusque ferè cōmendationis)
εἰ mari